

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Quid significet illa sententia: Qui habet aurem, audiat, quid spiritus dicat
Ecclesiis. Sectio X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

Quid significet illa sententia: *Qui habet aurem, audiat, quid Spiritus dicat Ecclesijs.*

SECTIO X.

I. **V**T exploratum esset, quæ Episcopo Ephesi dicta sunt, ad reliquos omnes Ecclesiarum Prælatos pertinere: idcirco postquam Ioannes explicauit, quæ Christus in eo desiderabat, in vniuersum pronunciauit, *Qui habet aurem, audiat, quid Spiritus dicat Ecclesijs.* Eademque de causa, *Ecclesijs*, dixit numero multitudinis, & annotauit Rupertus. Nomine verò *Spiritus*, vel Spiritus sancti persona, à quo dona, & gratiæ in Ecclesiam redundant, intelligenda est, aut certe tota Trinitas, de qua dicitur Ioannis 4. *Spiritus est Deus.* Adde Arethas posse per Spiritum intelligi ipsum Christum, quatenus Deus est. Denique obseruat Rupertus singulis septem Ecclesijs dici, *Qui habet aurem, audiat, quid Spiritus dicat Ecclesijs*, propter septem Spiritus, id est, septem Spiritus sancti dona, atque hoc loco loqui spiritum timoris.

Illud dumtaxat hoc loco expositione indiget, cur dictum sit, *qui habet aurem*

II: *audiat*: his enim verbis videtur indicari esse aliquos, qui aurem non habent. Sciendum est igitur duplices aures haberi in sacris literis, vnas exteriores, interiores alteras, quæ significant interiorem intelligentiam, & obedientiam. Et quidem pro exterioribus sufficit illud Exodi. 24. *Legit in auribus populi*, id est, audiente populo. De interioribus locutus est Christus, cum dixit Matth. 13. *Qui*

habet aures audiendi, audiat, quemadmodum notauit D. Gregorius homilia 15. in Euangelia, & Diuus Augustinus homil. 28. super illud Psalmi 49. Deus manifeste

veniet. Qui habet, inquit, aures audiendi, id est, obediendi, audiat. Aduertit autem

Diuus Hieronymus in primum caput Iobis super illa verba, *Audite hæc senes,*

& auribus percipite omnes habitatores terra, vbi cunq; iunguntur hæc duo verba,

audire, & auribus percipere, prius ad interiores mentis aures, posteriùs ad exte-

riores referendum esse, quod probat ex Esaia 1. cum dicitur. Audite cali, &

auribus percipite terra, vbi existimat significari sacratius quiddam esse audire,

quam auribus percipere, cum illud calo, hoc terra tribuatur. Affert deinde illud

Genes. 4. quod Lamech dixit vxoribus, Audite verba mea vxores Lamech, quia occidi

virum in vulnus meum, & adolescentulum in liuorem meum. sciebat, inquit Hieronim.

obscura esse quæ loquebatur, & idcirco vxores suas, non ad simplicem verborum

sonum, sed ad reconditam quoque distorum intelligentiam prouocabat. Ex quo colligit

Hieronimus per senes, qui audire iubentur, intelligendos esse spirituales viros,

per terram autem habitantes, qui auribus percipere, admonentur, terrenos. Nec

verò minoris facienda est hæc Hieronymi obseruatio, quòd Rufinus non placeat: cum locus ille ex

Psalmi 48. Audite hæc omnes gentes, auribus percipite omnes, qui habitatis orbem, quò ipse aduersus Hieronymi obseruationem vtitur:

quòd omnes promiscuè, & ad audiendum & ad auribus percipiendum, inuitentur,

idem discrimen possit admittere: potuit enim Dauid vtrasque aures ab hominibus etiam terrenis postulare, quemadmodum interpretatur Diuus Augustinus in cõmentarijs eiusdem Psalmi, quamuis in eo dissentiat à D. Hieronymo,

quòd existimet audire in sacris literis ad exteriores aures, auribus verò percipere ad interiores pertinere. De interioribus etiam auribus intelligendum est illud

Psalmi 49. Inclina ad parabolam aurem meam, & illud Psalmi 44. Audi filia, &

vide, & inclina aurem tuam. Quo etiam sensu Diuus Augustinus libro vigesimo de Ciuitate Dei capite 6. accipit illud Ioannis 5. Amen Amen dico vobis, quia

venit

Monia que
à Deo datur
vni, ad omnes
perimere.
Rupertus.
Quid hic spi-
ritus nomine
intelligendū.
Ioann. 4. 24.
Arethas.
Rupertus

Daplex au-
rius genus ad
diuina ver-
ba.
Exod. 24. 7.
Math. 13. 9.
D. Gregor.
D. Augusti.

Iob. 1. 2.
Discrimen
inter audire,
& auribus
percipere.
Esaï 1. 3.

Genes. 4. 23.
D. Hieron.

Audiant spi-
rituales viros,
auribus per-
cipiant terre-
ni, iuxta
Hieronim.
Rufinus.
Psalm. 42. 2.

E contrario
sentit Augu-
Psalm. 49. 5.
Psalm. 44. 11
D. Augusti.

Ioann. 5. 19.

venit hora, & nunc est, quando mortui audient vocem filij Dei, & qui audierint, vivent. Qui audierint, inquit, id est, qui obedierint, qui crediderint, id est, usque in finem perseveraverint. Et sermone 28. supra illud Psalm. 49. *Deus manifeste veniet, Deus noster, & non silebit,* interpretatur locum illum Ezechielis 3, in eandem sententiam, *Papulus autem ille non vult audire te, quia non vult audire me.* Hinc est illud Esaiæ 6. *Excaca cor populi huius, & aures eius agraue, & oculos eius claudet, ne forte videat oculis suis, & auribus suis audiat, & corde suo intelligat, & convertatur, & sanem eum:* quæ intelligenda sunt tum de permissione, tum etiam de subtractione specialium quorundam auxiliorum efficacium: sufficientia enim auxilia nunquam à Deo denegantur. Denique de huiusmodi auxilijs loquitur Christus per Regium vatem Psalm. 39. *Sacrificium, & oblationem noluisti, aures autem perfecisti mihi:* seu ut est in Hebræo, *aures autem fodisti mihi,* quod exponens Paraphrasis Chaldaicus transtulit: *aures ad auscultanda precepta tua formasti mihi:* alluditur autem ad locum Exodi. 21. vbi Deus dicit seruo Hebræorum sic statuit: *Si emerit seruum Hebræum, sex annis seruiet tibi: in septimo egredietur liber gratis, Quod si dixerit seruus, Diligo Dominum meum, & uxorem ac liberos, non egredietur liber, offerat ei Dominus Dys, id est iudicibus, & applicabitur ad ostium, & postes, perforabitque aurem eius subula, & erit ei seruus in seculum:* quæ lex repetitur Deuteronomij 16. eamque expendens Theodoretus in quaestionibus super Exod. quæst. 45. docet hanc perforationem auris significasse seruum illum memorem debere esse in posterum obedientiæ Domino præstandæ: quod autem applicabatur ad ostium, illud indicasse, deinceps ne foras quid egredi tibi licere iniussu Domini. Ergo, ut ad institutum reuertamur, internas aures intellexit Christus, cum dixit, *Aures autem perfecisti mihi, seu perforasti mihi,* ad significandam summam obedientiam, quæ quatenus homo præstabat Patri: quod enim ipse fit, qui loquitur, conceptis verbis docuit Paulus ad Hebræos 10. *Ingressus mundum dicit, Hostiam, & oblationem noluisse, corpus autem apraisti mihi,* vbi secutus est translationem Septuaginta. Congruit autem hæc internatum aurium acceptio naturæ ipsi, quæ in corde geminas aures collocauit quemadmodum docet Anatomiæ, & Galenus libro 6. de vlu partium cap. 15. quas ait ita nominatas, quia vtrinque cordi, sicut animalis capiti aures adiacent. Ioannes igitur, hoc loco aurem cordis intellexit, cum dixit, *Qui habet aurem, audiat:* quia enim non omnes huiusmodi aures habent, conditionem illam appofuit, *qui habet, &c.*

Literarum ad Angelum Ephesi subscriptio explicatur: *Vincenti dabo edere de ligno vitæ, quod est in paradiso Dei mei.*

Primumque variæ expositiones commemorantur.

SECTIO XX.

Subscriptio literarum, quæ ad Angelum Ephesi dantur, ita habet. *Vincenti dabo edere de ligno vitæ, quod est in paradiso Dei mei:* Volunt Richardus de sancto Victore, & Arethas, hoc nimirum esse, quod is qui habet aurem audire iubetur, & id quod Spiritus dicit Ecclesijs, Christum scilicet Vincenti daturum edere de ligno vitæ, quod est in paradiso Dei sui, quod ideo dicit, ut omnes exhortentur ad strenuè pro virtute contra vitia præliandum proposito ei qui vicerit, honorificentissimo premio. Quòdnam verò sit hoc lignum vitæ, & quomam iste paradifus, iam explicandum est.

Prima igitur expositio est Richardi de S. Viç. & Bedæ, per lignum vitæ